

vse prenaša, svesti si vsi, da končno tudi tega izdajalca pošteno naklestimo. Bil je naš zaveznik samo v solnčnih dneh naše ljube Avstrije. Ko pa so jo zagrnili temni oblaki, je tudi on svoje morilno orožje naperil proti nam. Tudi za zabavo nam včasih poskrbi polentar, kadar začne s topovi obstreljevati z vso svojo togoto kakšno skalo, a brez kake škode za nas. Vreme smo imeli tudi dosedaj dosti ugodno, a 8. in 9. t. m. smo dobili nov sneg. Daj ljubi Bog, da ti že prišel kmalu čas, da bi se povrnili na svoje nam drage slovenske domove.

Mnogo pristržnih pozdravov pošiljajo vsem cenjenim čitateljem „Slovenskega Gospodarja“: Anton Holobar iz Griž pri Celju, Josip Ahtig iz Trnovelji pri Celju, Jakob Pihl iz Trnovelji pri Celju in Fran Divjak iz Sevnice.

Kako je v Tridentu.

Valentin Pirnik nam piše iz Tridenta na južnem Tirolskem:

V našem starodavnem Tridentu je življenje še vedno po stari navadi, ker si polentar ne upa in ne more in nikdar ne bo mogel k nam. Enkrat je sicer prišel nas obiskat in pozdravljat po zraku, pa so ga naši zrakoplovci in ogenj naših obrambnih topov hitro pognali nazaj. Šele na drugi postaji od tod je vrigel štiri bombe, pa od teh je le ena eksplodirala in še ta ni nikake škode naredila. Od tega časa pa jih sploh ni več. Pa saj bo ta izdajalec že dobil kmalu svoje zasluženo plačilo. Dva sta že dobila, sedaj pa pride vrsta na njega. Saj si Lah tudi izmed vseh še najbolj zasluži, da jih pošteno dobi po grbi in po njegovi izdajalski ali Judeževi koži.

„Slovenskega Gospodarja“ in pa pondeljko „Stražo“ dobivam redno in je tudi željno pričakujem z mojim edinim tovarišem-Slovincem v našem skladišču, da izveva zanimive novice iz najine prelepe slovenske domovine. Bog nam daj skorašnjo zmago in potem zopet ljubi mir. Z Bogom in Marijo za cesarja in domovino!

Rusko bojišče.

Vobče je mir, le mestoma huđi spopadi, kakor n. pr. v spodaj poročanemu spopadu pri Tarnopolu. Podjetja na ruskem bojišču ovira čez en meter debeli sneg. Naši in Rusi imajo dovolj dela, da očistijo svoje jarke snega in vođe. Tudi s cest in potov se mora spraviti sneg.

Danes, dne 24. febr., se ima otvoriti duma, ruski državni zbor. Veliko pišejo listi, kako so si že pri pripravah za to zasedanje vlada in poslanci ležali v laseh. Mi takih poročil svojim čitateljem ne podajemo, ker so večinoma nezanesljiva in se potem takem, ako jih priobčimo, stavijo neopravičeni upi. Naše mnenje je nasprotno, da bo v dumi šlo vse gladko, sicer bi je vlada ne sklicala. Edin opravičen up, na katerega se smemo zanašati, je hrabrost naših vojakov in vstrajnost pri prebivalstvu v zaledju.

18urni neprestani topovski ogenj.

List „Gazeta Viecierna“ poroča iz mesta Jezierzany: Zahodno od Tarnopola so Rusi našo fronto obsuli z 18urnim neprestanim bojnem ognjem. Naše težke baterije so živahno odgovarjale. Ruske naskakujoče čete so bile po naših strojnih puškah uničene. Med tem so naši slišali ropotanje motorja in so v zraku zapazili sovražnega zrakoplovca. Naša zrakoplovna postaja je bila takoj telefonično obveščena in opazili smo, kako se je dvignil naš dvokrovnik lepo v zrak. Med zrakoplovcema se je razvil razburljiv zračni boj. Med veselim vsklikanjem se je našemu vrlému zrakoplovcu posrečilo, sovražnega sestreliti k tlom. Vodja in opazovalec sovražnega zrakoplova sta mrtva padla na tla, zrakoplov pa se je popolnoma razbil.

Z bojišča v Galiciji.

Vojni poročevalec lista „Az Est“ izvaja o položaju ob Stripi: Presenetilo bi vsakega, ki bi imel le vojne izkušnje pred 16 meseci, če bi ga postavili nenadno pred labirint jarkov naše obrambne postojanke. Počez na vse strani, navidez brez vsakega načrta, je zgrajen ta labirint jarkov. Dozdaj se je pa pokazalo, kjerkoli so napadli Rusi novo obrambno postojanko, niso uspeli kljub strašnim žrtvam, če tudi so priborili mal del kake črte. Vselej so se tako zelo utrudili, da niso mogli držati, kar so pridobili. Rusi so izmislili nato novo taktiko. Počasi so napredovali iz svoje glavne postojanke in so gradili v vedno gostejših vrstah jarke enega poleg drugega, da dosežejo skupno novo postojanko, kadar podero vmesne plasti zemlje med posameznimi jarki. Iz nove postojanke grade na opisan način nove jarke. Polagoma se bliža o na napadalno razdaljo. Mi zasledujemo njih navidezno zvito, a v resnici enostavno delo. Nekaj časa jih ne nadlegujemo, dokler ne zberemo dovolj podat-

kov za varen naš naslop. Nato pa nastavimo strojnice in zadamo Rusom velike izgube. Te izgube sicer niso vsak dan zelo velike, a v zadnjih dveh tednih so postale vendar tako velike, da bi tudi ob naskoku Rusi ne izgubili več. Z novo taktiko je pa nam tudi mogoče, da uspešno napademo Ruse, kadar se nam dovolj približajo.

Razna bojišča.

Pred Solunom. Nič novega. Francoski poveljnik Sarrail je obiskal grškega kralja Konstantina v Atenah. Zakaj, se ne ve.

Francosko bojišče. Na francoskem bojišču Nemci ne dajo več miru. Dan za dnevom napadajo na posameznih točkah fronte, sedaj tu in sedaj tam. Poročajo o delnih uspehih.

Turško bojišče. Rusi so vzeli Turkom v Kavkazu staro trdnjavo Erzerum. Kavkaški poveljnik veliki knez Nikolaj Nikolajevič si je že ogledal zavzeto trdnjavo. Turki zafrjujejo, da padec Erzeruma ne bo imel na daljnji razvoj vojske nobenega slabega upliva.

Srbija in Črnagora.

V Srbijo se vrača vedno več beguncev. Naše vojaške in civilne oblasti skrbijo za red ter gredo ljudstvu na roko, da se lahko zopet oprime svojih poklicev in svojega stanovskega dela. Iz krogov ubeglih srbskih poslancev, ki se nahajajo večinoma na francoskem, prihajajo vesti, da nagovarjajo vlado, naj sklene z nami posebej mir.

V Črnigori vlada mir. Ljudstvo se je privadilo novemu položaju. General Köves je obiskal Cetinje, kjer so ga cerkvene in posvetne oblasti slovesno sprejele.

Črnogorski kralj — ujetnik.

Iz Pariza se poroča, da francoska cenzura nekaj dni sem strogo pazi na francosko časopisje, da niti z besedico več ne omenja črnogorskega kralja in njegove rodbine. Trdi se, da so prepovedali črnogorskemu kralju naravnost sprejemati zastopnike časopisja in da so mu sploh prepredili vsako občevanje. Posebej za to sestavljena komisija se je prepričala, da je res kralj Nikita prvi zaprosil za mir in ga ni naš general Köves ponudil, kakor je trdilo kraljevo spremstvo. S svojo rodbino živi kralj v neki vili v Lyonu pod državnim nadzorstvom. Sprejeti sme le one osebe, ki se izkažejo z dovoljenjem zastopnika vlade, pridelenega kralju. Ne da se pretirava, se reče lahko, da postopajo s črnogorskim kraljem skoraj tako, kakor da bi bil — državni ujetnik francoske vlade.

Grčija in Rumunija.

V Grčiji je zavlada velika nevolja proti Italijanom, ker so Italijani poslali nekaj orožnikov na grški otok Krí, da pomagajo organizirati srbsko armado. Grška vlada in kralj zatrjujejo na vse strani, da nočejo za nobeno skupino vojskujočih se držav v boj.

V Rumuniji so naredili velik utis brezuspešni in izgubepolni ruski napadi na našo fronto. Rumunski ministrski predsednik Bratianu je odšel na oddih. Rumunija se bo odločila šele proti koncu vojske.

Nova vrsta podmorskih čolnov

Angleški list „Daily Telegraph“ poroča, da se je v nemški vojni mornarici ustanovil novi oddelek monitorjev (malih bojnih ladjic, ki lahko vozijo tudi po večjih rekah) in podmorskih čolnov, ki bodo radi svoje izvanredne brzine pri bodočih obširnih bojih na morju igrali zelo važno ulogo.

Samo še lepo vreme!

Angleški list „Daily Telegraph“ pravi, da je počakati samo še lepega vremena, da se izvrši uničujoč udarec na Nemčijo in Avstro-Ogrsko in vojna za četverospozrazum zmagovito konča. No, no!

Nemiri v Egiptu.

S Francoske poročajo, da se v egiptovskih krogih med domačini sovraštvo proti Angležem vedno

bolj širi in da je prišlo v Kairu že opetovano ho spopadov med domačini in Angleži. Angleži nastopajo s skrajno strogostjo ter dokazujejo številne obsodbe na smrt resnost položaja. Vsi poveljniki imajo ukaz, nastopati z brezobzirno strogostjo. Govori se, da name-rava egiptovsko ministrstvo odstopiti in da hoče prevzeti Mohamed Said paša ministrsko predsedstvo v Egiptu.

Sneženi plaz zasul 150 vojakov.

V gorovju pri Mitterbergu na Solnograškem je bil nastanjen vojaški oddelek smučarjev, broječ 300 mož. Smučarji so imeli tamkaj velike vaje v sneženem gorovju, ki je za take vaje zelo primerno. V zadnjem tednu je močno snežilo. Ponekod je vrglo 3 metre snega na debelo. Moštvo je bilo nastanjeno v gorski koči, častniki pa v tamošnji gorski gostilni.

Dne 19. februarja popoldne se je odrgal velikanski sneženi plaz in se valil proti gorski koči, v kateri je bilo nastanjeno omenjeno vojaštvo. Vojaki so bili ravnokar pri opoldanskem kosilu in so bili vsi v označeni gorski koči. Sneženi plaz je odrgal velik del gorske kočice, v katerem je bilo okrog 150 mož, in ga zasul z moštvo vrred. Ostali del gorske kočice ni bil zasul in moštvo, katero se je nahajalo v njem, se je rešilo.

Z rešilnim delom so takoj pričeli, tudi ujeti Rusi so pridno pomagali. Do 4. ure zjutraj dne 20. feb. so izvlekli izpod sneženih plazov 85 mrtvih vojakov in 33 še živih, toda močno poškodovanih. Ostalo vojaštvo je še pa zasuto. Novi sneženi plazovi ovirajo rešilska dela, pri katerih je zaposlenih več sto mož.

Slovenske žrtve za domovino.

— Anton Jelen. Umrl je junaške smrti na laškem bojišču priden in povsod priljubljen mladenič Anton Jelen iz Polzele. Na severnem bojišču je bil mesca februarja 1915 prvi ranjen v Karpatih. Komaj dobro okreval je odrinil zopet na bojišče in bil mesca junija v drugič ranjen. Ko je drugič ozdravel, je šel v boj zoper izdajalskega Italijana. A dne 21. jan. t. l. je bil zadet od granate, za katere ranami je umrl in bil pokopan dne 23. jan. na Komnu pri Gorici. Zapušča žalujoco mater in sestro ter brata, kateri že koj v začetku vojske težko ranjen željno pričakuje okrevanja. Počivaj mirno, dragi sinko in ljubljni brat, da zopet vidimo se enkrat naž zvezdami!

— Martin Kodrič in Franc Kristovič. Od S v. M a r k a niže Ptuja se nam poroča: Otožno so zadneli domači zvonovi, britko vest so oznanili, mrtvaško pesem so zapeli. Dne 9. avgusta 1915 sta darovala za domovino Franc Kristovič in Martin Kodrič življenje v najlepši moški dobi. Bila sta vrla naračnjaka, globokega verskega prepričanja. Čudna, a ganljiva je bila njuna usoda, nerazdružljiva prijateljska ljubezen je vezala njuna srca. Že tovariša iz otroških let sta služila sedaj pri isti štótniji. Skupno sta odhajala na bojišče, skupno v smrt. V istem bajonetnem napadu ju je ugrabila bela žena. Sedaj počivata v daljnji tujini ob reki Dnjestru drug ob drugem. In skupno jima pošiljajo domači zvonovi zadnje pozdrave in žele večni mir. Pravični Sodnik, dodeli, da ostaneta tudi v novi, srečni domovini nerazdružljiva tovariša!

— Karol Mušič in Janez Vavpotič. Iz M a r k o l se nam piše: Tudi iz našega trga vzela si je nemila vojska svoje neprepisne žrtve. Že leta 1914, kmalu v početku krvavega plesa, nam je pobrala našega blagega Janeza Vavpotič, tukajšnjega trgovca-posesnika, bivšega našega dičnega pevovodja in sploh v vsakem oziru vzglednega kristijana. — Neda-vno, namreč dne 29. jan. 1916, pa je zadela granata našega ljubega Karola Mušič, vrlega, krejkega mladeniča v najlepših letih življenja. Naj jima bo obema daljnja tuja zemlja lahka! Žalujocim starišem in domačinom naše iskreno sožalje! Bog nas potolaži in ljuba mati božja, Devica Marija!

— Franc Sorko. Desetnik Ivan Črnko nam piše: Naznanim Vam žalostni dogodek, ki se je izvršil dne 28. pros. Padel je častne smrti za domovino na južnem bojišču naš priljubljeni tovariš, desetnik Fr. Sorko iz Maribora, zadet od sovražne granate. Pokojni zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Vsi smo ga s oštevali, ker je bil vrl slovenski mož. Bil je že poprej v Galiciji. Naj mu bo slovenska zemlja lahka! — Spindler Henrik iz Krčevine pri Mariboru, D. Kotnik, četovodja, Ivan Črnko, desetnik, pionirski oddelek, doma iz Partinja v Slov. gor.

— Martin Vučina. Z bojišča se nam piše dne 20. febr.: Dne 26. sept. 1915 je na bojišču proti Lahuhu padel junaške smrti za domovino in cesarja M. Vučina, sin občespoštovane posestnice iz Smolinc v župniji S v. A n d r a ž v Slov. gor. Bil je blag in moder mladenič, vzor vsem tovarišem. Posebno se je zanimal za izobraževalno društvo in tam neumorno deloval. Počivaj sladko, blagi mladenič, ker prelil si kri za svojo domovino. On spi, nevzdravno spi, a dub njegov živi, budi!